

גרטרוד קראוס, שנפטרה השבוע בגיל 78, היתה כוהנת המחול

מותה של הכוהנת הגדולה

(המשך מעמוד 34)
המישטרה ביקשה לעוצרו בשל קשריו הדוקים עם מסיקה.
"אני לא מוכן שהדין יתחיל עד שרום יבוא", קרא מסיקה לעבר השופט. הוא התכוון לעורך-הדין משה רום, הפרקליט שייצגו בכל מישפטיו. אלא שאת הפרקליט רום לא ניתן לאתר, ותחתיו הוזעק עורך-דין אחר ממישרדו — סמי יונה. אחרי שעות של המתנה החל המאבק המישפטי על בקשת המעצר, שנמשך יותר מ-שעתיים.

הקונה היה בלש. רס"ר בראונשטיין סיפר לבית המישפט שהארבעה נעצרו בתום עיקוב ממושך, ואחרי שסוכן מיש-טרתי שהצליח לרכוש את אמנם קנה מהם הרואין במישקל 13 גרם שתמורתו שילם 29,000 לירות. אלא ששיטרי הכסף סומנו, לדיברי איש המישטרה באבקת-זרחן כך, כשנעצרו הארבעה, ניתן לגלות בנקל בעזרת בדיקה מעבדתית פשוטה, את המסלול שעבר הכסף. לטענת המיש-טרה היה שרעבי זה שהביא את הסם מהמחבוא ומסרו ללקוח-השוטר. הכסף עבר לידי ברנס ונתפס אצל מסיקה. אלף לירות מתוכו נתפסו ברשותו של והבה.
החקירה הנגדית של עורך-הדין סמי יונה היתה ממושכת. בסיכומיו הוא טען שה-עיסקה כולה היתה מבויימת. מסיקה עמד למכור את מכונת הפליימוט שברשותו והכסף ניתן לו כדמי קדימה, "אלף לירות הוא נתן לוהבה שביצע עבורו עבודות בינוי", טען הפרקליט ועמד על כך שבעת המעצר היה מסיקה במכונת ושאר הח' שודים לא היו איתו. לרבריו, אם נתגלה זרחן על בגדיו של ברנס הרי זה הגיע לשם אחרי מעצרו. בעת שחוקרי המיש-טרה נופפו לעצרו בשטרות הכסף המסור מנים, השופט זיו החליט לבסוף לעצור

גרטרוד קראוס פורטת על פסנתר במיפגש רקדניות להקתה שנערך בביתה של הזמרת יפה ירקוני. גיע לארץ לטכס הקבורה.

1957

ציור של גרטרוד קראוס בצעירותה, שנעשה בידי הצייר הווינאי ארתור שטדלר. כבר אז היתה גרטרוד רקדנית ידועה, והציור הודפס על גבי גלויה שהופצה ברבים.

1930

אשה כודדה. אחותה היחידה, המתגוררת עם בעלה בלוקסמבורג, לא הספיקה לה גיע לארץ לטכס הקבורה.

מישפחה של המנוחה. האמנית — מחלור צות המחול בארץ — שנפטרה ביום רביעי עי שעבר בגיל 78 משטף-דם במוח. היתה

הז המאות שבא להשתתף בטכס-הלווייה של הרקדנית והכוריאוגרפית הידועה גרטרוד קראוס, לא כלל קרובי

באולם הכניסה של היכל התרבות בתל-אביב, שם הוצב ארוונה, ולאחר מכן בבית העלמין בקרית-שאלו, התקצו ידידיה הרבים, מעריציה, ביניהם הרבה רקדנים ושחקנים, תלמידים-לשעבר ומעט התלמידי-דים שהיו לה בימיה האחרונים. דברים לזכרה נשאו ראשי-העיר, שלמה להט, מנהלת המחלקה למחול באקדמיה ל-מוסיקה בירושלים, חסיה לוי, לאה פורת מהמועצה הציבורית לתרבות ואמנות והשחקן יצחק שילה. את מי-לות הקדיש השמיע אמן-הקריאה וידידה הקרוב יהודה ארן. "גרטרוד היתה חושבת שזה היה מעמד יפה", אמרה חווה גבעול, תלמידתה לשעבר ומוכירתה ב-25 השנים האחרונות, "היא היתה שבעת-רצון מה-כבוד שחלקו לה."

גרטרוד קראוס נולדה בווינה ועלתה לארץ ב-1935. "לפני נסיעתה שאלנו את מה למה היא עולה לארץ", מספר רת תלמידתה מאותה תקופה וכיום מורה למחול, "ידענו שהיא לא היתה ציונית במיוחד. היא אמרה שלמרות שאיננה ציונית, היא יהודיה, ויש לה הרגשה שהיא שייכת לארץ-ישראל."

לפני שהתחילה לרקוד, בגיל 21, למדה גרטרוד באקדמיה למוסיקה של וינה. את לימודיה מימנה באמצעות נגינה על פסנתר בבתי-קולנוע, בעת הקרנתם של סרטי-טים אילמים. היא עברה זמנים קשים כאשר התחילה להורות מחול — שכן ל-מוד מחול לא היה נפוץ אז והורים לא

מסיבת הרקדניות
גרטרוד קראוס (למטה מימין) בחברת בנות להקת המחול שלה לפני 30 שנה. בתמונה נראות עימה (עומדות, מימין לשמאל): רינה דוידסקו, יפה ירקוני, הרקדן פרד לנוקס. יושבות (מימין לשמאל): רחל טליתמן, ורדה גולדמן, נעמי אליסקובסקי ופנינה. (למטה): ורדה קני.

חשוד מסיקה בבית-המישפט הכסף היה בכיס

את מסיקה וברנס ל-15 יום, את שרעבי לשיבעה ימים ואת והבה לארבעה. **מי ישיב את מי?** בלשי מחלק הסמים לא הסתירו את גאווה, הפעם הם "ישבו" אמרו שוב ושוב. "זה לא היה פשוט", סיפר מאוחר יותר אחד מהם, "החברה האלה הם זהירים וכדי להגיע אל הבוסים הגדולים צריך לעבוד הרבה ולעבור הרבה מתווכים." גם כאשר מסכמים כבר על עיסקה, "הסביר אחד הבלשים, "לוקח זמן רב עד שהם מביאים את החומר. ה'בוס' נכנס רק לעיסקות גדולות. בעת העיסקה הוא נוסע לכיוונים שונים, מחליף מכוניות לעושה תרגילי-הטעייה רבים. בינתיים הוא שולח מישו אחר אל המחבוא כדי שיר ציף את החומר. צריך הרבה סבלנות, אבל הפעם היתה לנו."

שונה היתה דעתו של עורך-הדין משה רום, לדעתו, הכרזותיה של המישטרה מוקדמות, וגם אם "בישלו" את העסק היטב עדיין אין לראות את מסיקה וברנס כאילו כבר הורשעו בדין. "תהינה עוד הפתעות רבות בבית-המישפט", מכריזים שני הצדדים.